

תקונא תשיעאה

(זהו תקון כ"ט)

תקון תשיעי

זהו תקון כ"ט

בראשית ברא שית סטרין דאפור והתר
 פדקאמרן, ועליה אתמר (במדבר יד יז)
 ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי כ"ח אתון
 דעובדא דבראשית, בהאי (ג"א דאיהו) כ"ח
 תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באר אחרת
 ולא רבו עליה, דאיהי הלכה למשה מסיני
 קבלה למשה מסיני, ומשה בגינה בזמנא
 דאמר ליה קודשא בריה הוא אין שלום
 בעירך, אמר ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי
 תלמוד דאתמר למשה, משה קבל תורה
 מסיני, משנה שפחה דילה, דא אתעביד
 להלכה דאיהי בריתא דמלפא לבושא, ובריתא
 דמלפא איהי בת קול מלגאו, ובריתא איהי
 שפחה לה מלבר, ואלין תרין סמכין לה
 לבריתא דמלפא בגלותא משנה ובריתא.
 ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה, הדא
 הוא דכתיב (בראשית כו כא) ויקרא את שמה
 שטנה, אתתא דנחש דאיהו שטן, ודא איהו
 מחלקת וקושיא, ועלה אתמר (שמות א יד) וימררו
 את חייהם בעבודה קשה, דודאי דא איהו
 קושיא, בחומר דא קל וחמר, דא נחש עקלתון
 מחלקת, זמנא איהו קל בשעבודא דישראל
 פד חובין קלין עלייהו, וזמנא דאיהו חמור
 פכד, ומסטרטא דיליה (שם ט) תכבד העבדה.
 ונחש איהו אזיל בקושיא ומחלוקת, פגוונא
 דגלי ימא, פגוונא דא פד חשיב בר נש
 דאיהו בקושיא ומחלקת לתתא בסיפא
 דמתניתין, אשפח לה ברישא, וכד חשיב
 דאיהו ברישא, אשפח לה בסיפא, ולבתר פליג
 באמצעיתא דמתניתין, ויחפרו באר אחרת דא
 פסיקתא, דתמן פסקי הלכה ואיהו תרוין, ולא

בראשית ברא ששה צדדים של
 אפור והתר כמו שאמרנו, ועליו
 נאמר ועתה יגדל נא פח אדנ"י,
 והיא עשרים ושמונה האותיות
 של מעשה בראשית, בזה (שהוא)
 עשרים ושמונה תלמידי חכמים,
 ויחפרו באר אחרת ולא רבו
 עליה, שהיא הלכה למשה מסיני,
 קבלה למשה מסיני, ומשה
 בגלגלה, בזמן שאמר לו הקדוש
 ברוך הוא אין שלום בעירך, אמר
 ועתה יגדל נא פח אדנ"י, והיא
 התלמוד שנאמר למשה, משה
 קבל תורה מסיני, המשנה
 השפחה שלה, זו נעשתה להלכה
 שהיא בת המלך הלבוש, ובת
 המלך היא בת קול מבפנים,
 והבריתא היא שפחה לה מבחוץ,
 ואלו שני התומכים אותה את בת
 המלך בגלות - משנה ובריתא.
 ויש שפחה רעה שנקראת שטנה,
 זהו שפתוב ויקרא את שמה
 שטנה, אשת הנחש שהוא השטן,
 וזוהי מחלקת וקשה, ועליה
 נאמר וימררו את חייהם בעבדה
 קשה, שדאי זוהי קשה, בחמר
 - זהו קל וחמר, זה נחש עקלתון.
 מחלקת, פעם הוא קל בשעבוד
 של ישראל פשהחטאים קלים
 עליהם, ופעם שהוא חמור, פכד,
 ומהצד שלו תכבד העבדה.
 והנחש הולך בקשה ובמחלקת,
 כמו גלי היס, כמו כן כשחושב
 אדם שהוא בקשה ומחלקת
 למטה בסוף המשנה, מוצא
 אותה בראש, וכשחושב שהוא
 בראש, מוצא אותה בסוף, ואחר
 כך חולק באמצע המשנה.
 ויחפרו באר אחרת - זו
 הפסיקתא, ששם פסקי הלכה,
 והוא תרוין ולא רבו עליה, ויקרא